

(No sóc) For a de lloc (mai més)

Quan vaig venir aquí, a Barcelona, tan gran,
aprendre un idioma era el pla,
però després d'un temps me'n vaig adonar,
n'hi havia dos que la gent tenia a mà!

Com gairebé tothom, vaig començar amb el castellà,
però molt aviat vaig veure que hi ha,
molts més avantatges si parles català,
com més afecte, o com més pa.

Doncs vaig canviar una llengua per l'altra,
i la meva vida va canviar de cop i volta,
era com si hagués descobert la clau, no tan secreta,
per a una vida catalana, molt ben feta.

Fa nou anys que apreng aquesta llengua,
i mira com parlo, *bueno, vale, venga!*
Tranquil, home, només era broma,
parlo millor que el meu “Catalan” home!

Una mica sobre l'autora, Michelle Hallum....

Vaig néixer a Southampton, Regne Unit. Quan vaig arribar a Catalunya, vaig començar aprendre castellà però per amor, vaig passar al català després d'un temps. Per això ara no parlo castellà, només anglès i català! La gent em mira estranyada quan coneix aquesta informació i a vegades tinc problemes per comunicar-me amb la gent de fora que no parla català. Malgrat tot això, per fi he començat a sentir-me part de la comunitat gràcies a parlar la llengua d'aquí.

He intentat amb aquesta poesia, expressar-me una mica usant, és clar, el català, però, també en anglès i un bri de castellà que sé. Espero que us agradi i aprecieu el joc de paraules que he fet.

